

Er tað avtalað spæl? ...

(Framhald frá 1. síðu)

menn vónaðu, at eitt fyrsta tingið fór at gera, var at seta einá lóg-liga ráðskapisnevnd.

Men eitt langt og annað breitt gekk. Men einki hendi á tingi. Meðan hildu fiskakeypararnir á Tvøroyri, Vági og aðrastaðni fram við sínum undirprisi til óbótligu tap fyrri fiskimenninar.

Ikki fyrr enn beint framman-undan tingsins heimsendan í mai-mánaði samtykti tingið ráðskapisnevndina.

So gekk aftur eitt langt og annað breitt, áðrenn landstýrið lýsti lógina.

Men nú skuldi á enda farið at verið í lagi við prislagnum fyrri framtíðina.

Men tak teir.
Nú kom hitt fúlasta spælið fram: Landsstýrið og reiðararnir vildu ikki gera prisnevndina fúsa at fara til verka.

Prentvillur

Í seinastu yrking míni í Sosial-
inum eru hesar prentvillur.

Yrkingin eitur:
»Tær rændu« og ikki »Teir ræn-
du.

Istaðin fyrri náttgjøðin sorgir í smáttum« í fyrsta orðind: 3. reglu skal standa: »náttgjøðast sorgir í smáttum«

Istaðin fyrri: »Sum roðandi brú-
ur hon stendur« í fyrstu reglu í 5.
orðindi skal standa: »sum roðandi
brúdur hon stendur«

Pjetur.

Spælið var og er hetta:

Reiðararnir siga:

Vit velja ikki okkara menn í nevndina, fyrr enn landsstýrið hevur gjørt særbeisregulativ. Og landsstýrið svarar, at tað gjørdi tað ikki. Reiðararnir og fiskimennir skulu fyrst koma við einum uppskoti um særbeisregulativ fyri nevndina.

Soleiðs verður lógin og soleiðs verða fiskimenn saboteraðir fyrri at halda útróðrumenninar niðri og verja monopolstöðuna og harðræðisveldið hjá einstøkum fiskakeyparum.

Ein bátur, ið fiskaði 64000 pund uppi 864 kr. Teir vóru 5 menn á báti.

Tað sigst nú at vera ikki minni enn 6 fiskaprisir.

Í Suðuroy liggur prislurin hjá monopolmonnum upp til 27 oyru minni fyrri kg. enn hjá teimum, sum kortini eru so frægir, at teir halda seg ikki kunna saboterað prisin, sum allir menn meintu og vistu, at teir vóru farnir undir, og sum teir ikki kundu annað enn við ganga gav teimum hampá fortjen-
astu.

Og nógvastaðni verður fískur ikki keyptur.

Har er hungursbandið rubbað, so menn mugu flýggja av plass-inum.

Uppskotið frá javnaðarmonnum at koma hesum monnum, hesum bygnum, til hjálpar, varð felt.

Varð tað samtykt, vildi fiski-
skapurin hár aftur kunnað trívast.

Føroya Keypmansskúli

Hesir næmingar — 36 íalt —
hava í ár tikið handilsmedhjálpar-
prógvið við føroyskum og donskum
máli:

Vida á Bogarði, Kalbak
Einar Christiansen, Lørvík
Karin Clemensen, Havn
Helga Hentze Danielsen, Havn
Poula Debes, Havn
Marna Djurhuus, Porkeri
Alith Ellefsen, Miðvág
Annika Gram, Havn
Johanna Hansen, Argir
Hjartvard Hvítthamar, Sándavágur
Karin Højsted, Funningur
Malan Jacobsen, Norðagøtu
Rannvá Jacobsen, Havn
Vema Jacobsen, Havn
Heðin Jakobsen, Havn
Ejvind Jensen, Havn
Halldis Jensen, Leynár
Sámal Jensen, Havn
Laura Joensen, Havn
Marita Joensen, Húsar
Niclas Joensen, Kollafjørður
Finnur Lómstein, Syrdagøtu
Hanna Magnussen, Sörvágur
Dánial Mellengaard, Havn
Poul Michelsen, Havn
Rannvá Mikkelsen, Havn
Niels Nattestad, Havn
Trena Niclasen, Hvalba
Oddbjørg Niclasen, Sörvágur
Christa Nielsen, Havn
Jórun Nielsen, Vatnsøyrar

Hjortis Simonsen, Fuglafjørður
Johan Simonsen, Havn
Mona Thomsen, Sándavág
Gunvor Waagstein, Havn
Johan Wang, Havn

Hesir næmingar — 6 íalt —
hava í ár tikið statsgóðfíknad-
prógvið í bókhaldi:

Jákup Dahl, Vágur
Mogens Jacobsen, Sörvágur
Suní Jacobsen, Havn
Ingi Mohr, Havn
Rudolf Mortensen, Havn
Áki Mouritsen, Havn

Noen bøker ...

(Framhald frá 2. síðu)

Bøka er vel í første rekke skre-
vet for Samfunnets egne medlem-
mer i Oslo, men den kan også
skaffes fra Oslo Arbeidssam-
funns kontor.

At et bibliotek bør skaffe den
er innlysende. Jeg sender tanken
til Føroya Landsbókassavn i Tórshavn. Der hadde jeg jo den store
glede å se en allsidig nordisk litte-
ratursamling som tjener personalet
til ære.

Naturligvis kunne man nevne
flere bøker, men plassen til om-
tale kan jo være til en annen gang.

Fridtjof Diesen.

Tryggingarsambandið FØROYAR

Føroya Kríggstrygging	Tlf. 1090
Føroya Sjóvátrygging	- 1090
Føroya Brunatrygging	- 1098
Føroya Vanlukkutrygging	- 1721

Vit tryggja:

Bátar, skip, vørur, hús, innbúgv, akfør o. a.

Føroyingar eiga at tryggja í landsins egnu trygging.

NORÐOYA SPARIKASSI

tlf. 5043

stovnaður 1919

tlf. 5043

Sparikassin er opin kl. 10—12 og 14—16, leygardag 10—12½.

Lán verða givin móti veð í jørð og bygningum.

Renta av innskoti er 3½ % p. a. og av innskoti
uppá uppsøgn 4 % p. a.

SØKKIÐ BISMARCK!

eftir C. S. FORESTER

VI. PLETTSKOT

Niðri í operatiónsrúminum á Hood sað navigatiónsvirmaðurin aftur boygdur yvir korti sínum. Tað kortið, har krossurin við Danmarksundinum var uppi á, »So eru vit har, sir. Vit skuldu sæð teir um 5 minuttir. Vit nærka okkum skjótt.« — »So er ikki leingi at biða,« segði admiralarin. »Kanóntornini skotklár, sir,« segði ein rødd. Í einum kanóntorni var manningin klár við kanónirnar. Nobby var við her. Teir biðaðu í spenninni. »Nú kann tað ikki vera langt eftir,« segði marinarin við síðuna av Nobby. »Nú skulu vit vísa, hvat vit duga til,« segði Nobby. »Endiliga er tað okkara tútur,« Nú siggja vit figgindán. »Gerði tykkum klárar,« — »Kanónirnar eru innstillaðar,« boðaði Nobby og legði til merkis, hvussu alt tornið ristist, meðan skipið rullaði í tunga sjónum. Menninir hugdu at hvørjum øðrum. Mæing av teimum høvdu aldrin fyrr verið við í bardaga. Nógvir høvdu aldrin hoyrt dundið av kanónum, sum skutu eftir einum figgindán. Nógvir vistu ikki, hvussu tað var at biða eftir, at granatirnar hjá figgindán komu bróttandi inni — ella í gjøgnum — pansaraverjuna.

Summir vóru heldur bangnir, og flestallir tonktu nú uppá heimið heima í Bretlandi og flestallir tonktu eisini uppá, hvat mikið væl kundi vera hent við teinum, tá kvöldið kom. »Bert vit kundu fingið byrjað,« segði ein. Ein annar stóð og spældi við botnstykklið á kanónini. »Passa tygarar arbeiði,« físti virmaðurin. So skutu kanónirnar við ræðuligum buldri og byrjað: tað, sum allir vóru so vanir við: Løðistykkiní komu aftur, nýggjar granatir komu upp, vórðu smekkaðar inn í kanóni, fylgdar av dríverlunum, og botnstykkini vórðu sett fyrri aftur. »Høgra kanón klár!« — »Vinstra kanón klár!« Nýggj skot vórðu loyvt av. Menninir arbeiddu bæði skjótt og væl. Eitt byldur og eitt skamt ljós inni í torninum, skakaði allar. »Teir raktu okkum!« — »Tað fløytta vit á,« segði Nobby, víðari. »Tær næstu granatirnar vórðu koyrdar á plass, meðan roykurin spakuliga kom inn í tornið.

Allur sjógvurin kókaði av granatíðursløgum og østist upp kring skipini. Krútroykur og ketilroykur blandaðist og drøv burtur yvir havið. Teir sóu nú skilliga Bismarck, sum rullaði tungliga av aldrinum. Langt niðri í krút-

goymsluni hár frammi stríddust nakrir týskir marinarar við gráttumum. Logdu tær inn í elevatorin stógaðu á eina løtu og byrjaðu so aftur arbeiðið. Ein undirvirmaður stóð fyrri arbeiðinum, og við síðuna av honum stóð ein av teimum ungu eykavirmonnum. Undirvirmaðurin prátaði alla tíðina meðan hann arbeiddi: »Ja, loytnantur, so er tað okkara torn. Nú er tað og hesir jassarar hjá mær her. Teir kunnu stríðast, sum teir vilja heima í marinu-ministerínum í Berlin. Admiral Raeder kann hyggja í korti síni, sum hann vil. Admiral Lütjens kann skræða seg so nógv sum hann vil uppá á brúnni, men tað eru kanónirnar, ið gera arbeiðið, og senda vit herniðri ikki granatir upp til teirra, so kann teir ikki skjóta og so kundi admiralarin tað sama sitja heima og drukkja

kaffi. Tað skilja tygum væl, harrá loytnantur,« Hann tagnaði, meðan hann legði eina granat betri til rættis. »Slepp tær upp, vinur min,« segði hann og sendi ein fingurkoss eftir granatini, sum fór upp við elevatorinum. Tað kundi gott vera tann, sum kom umborð í Gdynia við rópinum: »Seinasta granatir er umborð!« Nú reykt hon upp í tornið, varð smekkað inn í kanónina fylgd av dríverlunum, og so dundi skotið. Uppi á brúnni gloddi Lütjens í kikara sínum.

So rópti hann: »Hatta var plett-skot! Hygg!« Eitt ræðuligt royksg reistist frá Hood. Eisini Lindemann hevði sæð tað. Skipið sást nú skilliga, tí tað var komið út úr mjørkanum. Onkustaðni framman fyrri skorsteinin sást eitt ógilt roykskýggj koma brestandi fram, men áðrenn tað fekk skapilið av einum hundalandi komu eini tiggju

onnur skýggj, hvørt størri enn annað og breiddu seg kring alt skipið. Lindemann helt eisini, at heilir partar av skipinum eisini fóru brestandi upp eftir og endiliga helt hann seg eisini siggja grónina og afturendan lyfta seg upp eftir og miðskipið sokka saman, eins og var tað eitt litlið barn, sum hevði tikið eitt jitið træskip og var byrjað at sorða tað sundur.

Alt hetta vardi bert eina stutta løtu. Skipið hvarv skjótt fullkomiliga í royki, einki sást uttan mæisra/ubbar, pansaráplátur og tilikt, sum úr stórarí hædd komu dettandi niður aftur á sjógvinn, og tá ið roykurin aftur lættnaði, var onki at siggja. Als onki!

Og av Nobby og vinum hansara í kanóntorninum var onki eftir. Í tí einu løtuni stríddust teir í tí tronga rúminum. Teir vóru umgívnir av tunnastjúkkum pansaráplátum, undir teimum var eisini krútgoymslan við 300 tonsum av háeksplosivum sprengievni. Soleiðis var stóðan, tá granatir, sum Bismarck beint tá hevði skotið, kom bróttandi, sum ford av einari ringari lagnu, gjøgnum eini tiggju dekk og í minsta lagið lika so nógv skottið, brestandi mótt veikleikanum í pansaraverjun á Hood lika frá kanóntorninum og niður í krútgoymsluna, hvar hon tprongdis millum 300 háeksplosivar granatir. Uttan at háva tann minsta moguleikan fyrri at víta nakað um tað, vórðu Nobby og vinnmenn hansara í hesari løtuni broyttir frá livandi skapningum til — onki.

(Framhald)

PLETTSKOT!